

Odločba Odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94 ⁽¹⁾, ker naj znamka, katere registracija se je zahtevala, – v nasprotju z ugotovitvijo Odbora za pritožbe UUNT v izpodbijani odločbi – ne bi imela konotacije pohvale in naj ne bi opisovala značilnosti ali kakovosti proizvodov ali storitev, ki naj bi jih označevala.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

Tožeča stranka najprej navaja, da je Komisija napačno ugotovila, da Irska ni dokazala, da oprostitev po naravi in logiki spadajo v notranji davčni sistem.

Drugič, tožeča stranka trdi, da Komisija ni izvedla ustrezne konkurenčne analize v podporo svojega predloga, da je mogoče domnevati, da lahko irski ukrep vpliva na trgovino v Skupnosti in izkrivlja oziroma bi lahko izkrivljaj konkurenco.

Tretjič, tožeča stranka zatrjuje, da izpodbijana odločba krši načelo pravne varnosti, kadar je Svet že odobril posebno odstopanje do konca leta 2006.

Nazadnje tožeča stranka navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo pri sklepanju, da je zadevna državna pomoč nova pomoč in ne obstoječa pomoč.

Tožba, vložena 17. aprila 2007 – Irska proti Komisiji

(Zadeva T-129/07)

(2007/C 140/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Irska (zastopniki: D. O'Hagan, E. Alkin, zastopnika, in P. McGarry, Barrister)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije C(2007)286 konč. z dne 7. februarja 2007 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon, in na Sardiniji, ki se izvaja v Franciji, na Irskem in v Italiji, naj se v skladu s členom 230 Pogodbe v celoti ali deloma razglasi za nično, ker se nanaša na oprostitev plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Shannon, ki se izvaja na Irskem;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007)286 konč. z dne 7. februarja 2007 v kateri je Komisija ugotovila, da je oprostitev plačila trošarine, ki so jo Francija, Irska in Italija odobrile za težka kurilna olja, ki so se uporabljala pri proizvodnji aluminijevega oksida s 1. januarjem 2004, državna pomoč v smislu člena 87(1) ES in da je določen del te pomoči nezdržljiv s skupnim trgov.

Tožeča stranka v podporo svojega predloga navaja štiri tožbene razloge.

Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Aughinish Alumina proti Komisiji

(Zadeva T-130/07)

(2007/C 140/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irska) (zastopnika: J. Handoll, C. Waterson, Solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- naj se razglasi za nično Odločba Komisije z dne 7. februarja 2007 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, v delu ki zadeva AAL;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali AAL v teh postopkih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeča stranka zahteva delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007)286, konč. z dne 7. februarja 2007 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, ki jo je uvedla Francija, Irska oziroma Italija, v delu, ki zadeva Aughinish Alumina Ltd (v nadaljevanju: AAL).

AAL trdi, da obstaja osem tožbenih razlogov v podporo razglasitve ničnosti.

Prvič, po mnenju tožeče stranke Komisija ni upoštevala, da je oprostitev v skladu z naravo in sistematiko irskega davčnega sistema, in zato ni pomoč.

Drugič, tožeča stranka trdi, da Komisija ni pravilno analizirala upoštevanih trgov in njihove konkurenčne strukture. Glede na okoliščine, da je prej Komisija sama priznala, da ni bilo izkrivljanja konkurence, in ob upoštevanju tega, da je Svet odobril oprostitev do 31. decembra 2006, tožeča stranka zatrjuje, da je bila Komisija zavezana dokazati, da je izvršila temeljito ekonomsko analizo, ki bi jasno kazala na to, da je obstajalo dejansko ali potencialno izkrivljanje konkurence. Tožeča stranka zato trdi, da Komisija ni dokazala, da je oprostitev pomoč.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da če bi se oprostitev vseeno obravnavala kot pomoč, potem bi Komisija morala obravnavati zadevno pomoč kot obstoječo pomoč, ki spada pod člen 88(1) ES. Pomoč je bila predmet zavezujočih obveznosti, danih pred pristopom Irske k Evropskim skupnostim, in je bila priglašena januarja 1983. Ker Komisija ni ukrepala do 17. julija 2000, je desetletni zastaralni rok potekel in povrnitev je bila zato prepovedana. Tožeča stranka tako trdi, da pomoči ni mogoče opredeliti kot program pomoči.

Četrtyč, tožeča stranka trdi, da bi Komisija morala upoštevati celoten *acquis* o usklajevanju trošarin, da bi določila, ali in kako naj izvršuje svoja pooblastila na podlagi določb o državnih pomočeh v Pogodbi ES. Izpodbijana odločba pomeni resno kršitev načela pravne varnosti, saj naj bi oslabilo odobritve, ki jih je dal Svet na podlagi predloga Komisije v skladu s členom 93 ES. Poleg tega, naj Komisija ne bi upoštevala tega, da so ukrepi Sveta, sprejeti na podlagi člena 93 ES, *lex specialis*, ki bi morali prevladati nad kakršno koli nedosledno uporabo pravil o državnih pomočeh. Dalje glede na trditve tožeče stranke, Komisija ni uporabila postopkov, ki so ji na razpolago na podlagi člena 8 Direktive 92/81/EGS za razrešitev zadev v zvezi z državnimi pomočmi in drugih zadev, ali vsekakor ni zahtevala razglasitve ničnosti upoštevanih odločb Sveta, in je zato oslabilo *effet utile* ukrepov Sveta.

Petič, tožeča stranka trdi, da Komisija s tem, da je sprejela izpodbijano odločbo, ni upoštevala temeljnih zahtev člena 3 in 157 ES za krepitev konkurenčnosti industrije Skupnosti in za zagotovitev obstoja pogojev, ki so potrebni za konkurenčnost industrije Skupnosti.

Šestič, s tem da je Komisija ugotovila, da je 20 % oprostitev pomoč, naj Komisija ne bi upoštevala tega, da je bila tožeča

stranka podvržena številnim okoljskim obveznostim, in ni upoštevala ukrepov, ki bi imeli enak spodbujevalni učinek kot zahteva, da se plača večji del nacionalnega davka.

Sedmič, tožeča stranka zatrjuje, da izpodbijana odločba krši načelo legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

Osmič, prekomerna dolžina postopka na podlagi člena 88(2) ES nasprotuje načelu dobrega upravljanja ter pravne varnosti, kar je po mnenju tožeče stranke še resneje, saj Komisija, preden je začela postopek, že ni delovala v zvezi s priglasitvijo iz leta 1983.

Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Fuji Electronic Holdings in Fuji Electric Systems proti Komisiji

(Zadeva T-132/07)

(2007/C 140/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Fuji Electronic Holdings Co., Ltd. (Kawasaki, Japonska) in Fuji Electric Systems Co., Ltd. (Tokio, Japonska) (zastopnika: P. Chapatte, P. Walter, Solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

Tožeči stranki Sodišču predlagata, naj:

- člen 1(g) odločbe v delu, v katerem je ugotovljeno, da je kršitev, ki se s to določbo očita družbi FEH, obstajala po septembru 2000, razglasi za ničnega;
- v celoti razglasi za ničnega člen 1(h) odločbe;
- člen 2(d) odločbe v delu, v katerem je ugotovljena solidarna odgovornost družbe FES za plačilo s to odločbo naložene globe, razglasi za ničnega;
- zmanjša globo, naloženo družbi Fuji; in
- Komisiji naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila družba Fuji.